

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: P. P., IČO: ...
se sídlem X
zastoupený JUDr. Bc. Petrou Tůmovou Křivohlavou,
advokátkou se sídlem Na Příkopě 988/31, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: Český telekomunikační úřad
se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 21. 7. 2020, č.j. ČTÚ-35 038/2019-603

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 21. 7. 2020, č. j. ČTÚ-35 038/2019-603 **se zrušuje** a věc **se** žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** žalobci **nahradit** náklady řízení ve výši **15.342 Kč** a to k rukám jeho zástupkyně JUDr. Bc. Petry Tůmové Křivohlavé, advokátky do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

I. Předmět sporu

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 21. 7. 2020, č. j. ČTÚ-35 038/2019-603 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým předseda Rady ČTÚ podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) zrušil rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu č. j.: ČTÚ-1 830/2019-635/IV. vyř. UrL ze dne 19. 7. 2019 (dále jen „*Rozhodnutí*“) a řízení zastavil. Rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 118 odst. 1 písm. b) a jednoho přestupku dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Za tato jednání žalobci byla uložena úhrnná pokuta ve výši 38.000 Kč a povinnost náhrady nákladů správního řízení v paušální výši 1.000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný shrnul procesní postup správního orgánu I. stupně a zjištěný skutkový stav věci. Konstatoval, že správní orgán I. stupně nejprve dne 1. 4. 2019 pod č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/UrL, vydal příkaz, jímž uznal žalobce vinným z uvedených 3 deliktů. Žalobce podal 24. 4. 2019 odpor, správní orgán I. stupně jej informoval, že příkaz již nabyl právní moci. Žalobce prostřednictvím zástupce požádal o prominutí zmeškání úkonu. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 4. 6. 2019, č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/III. vyř. – UrL zmeškání úkonu neprominul s tím, že úkon žalobce byl učiněn včas a nenastaly důvody pro prominutí zmeškání úkonu. Následně správní orgán I. stupně přípisem ze dne 5. 6. 2019 vyznamenal žalobce o pokračování ve správním řízení, zejména jej poučil o právu navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjadřovat stanoviska po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, o možnosti nahlížet do správního spisu a o oprávnění žádat nařízení ústního jednání. Správní orgán I. stupně poté vydal Rozhodnutí, proti němuž žalobce podal rozklad, v němž uplatnil několik věcných námitek.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že Rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, neboť k jeho vydání došlo poté, co správní řízení bylo příkazem ze dne 1. 4. 2019 pravomocně ukončeno.
4. Žalovaný vycházející z obsahu správního spisu shrnul, že příkaz ze dne 1. 4. 2019 byl žalobci doručen na adresu jeho sídla fikcí dne 15. 4. 2019. Žalovaný uvedl, že příkaz byl dne 3. 4. 2019 uložen na poště k vyzvednutí, zásilka vyzvednuta nebyla, 10. dnem byla tedy doručena. Posledním dnem byl 13. 4. 2019, jednalo se o sobotu, tj. dnem doručení bylo pondělí 15. 4. 2019. Posledním dnem lhůty k podání odporu bylo podle § 150 odst. 3 správního řádu úterý 23. 4. 2019, odpor byl však doručen až 24. 4. 2019, tj. opožděně. Nevyvolal tedy právní účinky – zrušení příkazu. Příkaz proto nabyl právní moci 24. 4. 2019.
5. Žalovaný uvedl, že usnesení ze dne 4. 6. 2019, jímž správní orgán I. stupně neprominul zmeškání úkonu (podání odporu), neboť úkon byl učiněn včas, bylo překvapivé a neztotožnil se s ním. Uvedl, že účast žalobce na dovolené nemůže být objektivní překážkou, jež by odůvodnila prominutí zmeškání úkonu.
6. Žalovaný shrnul, že vydání Rozhodnutí bránila překážka věci rozhodnuté (tj. pravomocný příkaz ze dne 1. 4. 2019), Rozhodnutí proto zrušil pro rozpor s právními předpisy či nesprávnost podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu. Jelikož řízení bylo již ukončeno pravomocným příkazem, žalovaný řízení napadeným rozhodnutím již nezastavil.

III. Žaloba a další vyjádření

7. Žalobce je nejprve toho názoru, že odpor proti příkazu podal včas, což shledal i správní orgán I. stupně. Žalovaný svým postupem odebral žalobci možnost bránit se řádně ve správním řízení, když zcela překvapivě a v rozporu s legitimním očekáváním žalobce posoudil nabytí právní moci příkazu jinak než správní orgán I. stupně. Ten v usnesení č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/III. vyř. – Url. ze dne 4. 6. 2019 neprominul žádost žalobce o prominutí zmeškání úkonu – opožděné podání odporu s tím, že odpor byl podán včas. Uvedené usnesení nabylo právní moci, nebylo změněno ani zrušeno. Podle názoru žalobce správní orgán I. stupně tímto usnesením materiálně tedy rozhodl o tom, že odpor byl podán včas.
8. Žalobce k tomu shrnul, že v období od 1. 4. 2019 do 14. 4. 2019 byl na rodinné dovolené mimo místo bydliště, v tomto období měl zajištěnou osobu, která vybírala poštovní schránku, v daném období (a ani později), mu nebyla doručena žádná výzva / oznámení o uložení jakékoliv poštovní zásilky u jakéhokoliv přepravce poštovních zásilek, příkaz byl žalobci doručen až vhozením do schránky dne 17. 4. 2019, žalobce neměl možnost (z důvodu absence výzvy k vyzvednutí zásilky) se s obsahem Příkazu seznámit před 17. 4. 2019, neboť nebyl informován (jakýmkoliv způsobem) o existenci zásilky, žalobce řádně podal Odpor proti Příkazu v 8denní lhůtě.
9. Žalobce je názoru, že i pokud by obsahem Usnesení bylo faktické určení neplatnosti doručení Příkazu, nebo okamžiku, kdy byl Příkaz doručen, faktický výsledek je nadále stejný, tedy, že Příkaz je zrušen a v řízení se pokračuje. Žalovaný se tedy existencí usnesení, resp. jeho materiálními dopady, nijak nezabýval, pouze sám spočítal lhůtu doručení příkazu a stanovil údajné nabytí právní moci tohoto příkazu.
10. Žalobce dále namítl, že postup žalovaného byl v rozporu s legitimním očekáváním. Očekával a ze strany správního orgánu I. stupně byl o tomto ujišťován, že správní řízení je řádné a vedeno zákonným způsobem. Žalobce s ohledem na existenci zákonného správního řízení vyhověl požadavkům správního orgánu I. stupně (např. dodání podkladů), nechal se právně zastoupit v řízení (s čímž jsou spojeny nemalé finanční náklady), a legitimně očekával zákonný postup správního orgánu, který vystupuje v daném řízení z titulu své vrchnostenské pozice. Následné rozhodnutí žalovaného o tom, že odpor nebyl podán včas, a tedy celé proběhlé navazující správní řízení je nezákonné, je z pohledu žalobce překvapivé a zcela v rozporu s jeho legitimním očekáváním, že ve věci bude rozhodnuto žalovaným meritorně.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dle § 150 odst. 3 správního řádu příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. V daném případě byl žalobcem podán odpor opožděně, a proto se příkaz stal pravomocným a vykonatelným. Tato skutečnost vyplývá přímo ze zákona, a to bez ohledu na to, že správní orgán I. stupně nesprávně posoudil podaný odpor žalobce jako včasné podaný.
12. Žalovaný uvedl, že posledním dnem lhůty pro podání odporu bylo úterý 23. 4. 2019. Žalobce podal odpor až dne 24. 4. 2019. Zároveň žalovaný v odůvodnění Rozhodnutí k vydanému usnesení uvedl, že se s tímto posouzením neztotožňuje. K uvedenému současně dodal, že aby bylo možné žádosti o prominutí zmeškání úkonu vyhovět, musely by být překážkou závažné důvody, které nastaly bez zavinění podatele (§ 41 odst. 4 správního řádu) a tyto závažné důvody by musely být objektivní povahy. Správní řízení bylo pravomocně ukončeno, a to příkazem ze dne 1. 4. 2019. Vydání Rozhodnutí ze dne 19. 7. 2019 bránila překážka věci rozhodnuté dle § 48 odst. 2 správního řádu, když ve věci již

bylo pravomocně rozhodnuto příkazem ze dne 1. 4. 2019. S ohledem na skutečnost, že řízení bylo tedy pravomocně ukončeno, žalovaný již v Rozhodnutí nepřezkoumával rozkladové námitky žalobce. Žalovaný má za to, že postupoval v souladu se zákonem.

13. Žalobce k vyjádření žalovaného podal repliku. Podle žalobce se žalovaný vyhnul tomu, aby jakkoliv právně hodnotil skutečnost, že je zde platné a formálně bezvadné usnesení, kterým by správní orgán (a to i nadřízený správní orgán) měl být vázán. Pokud platí základní premisa zákonného a demokratického státu, že správní orgán je svými rozhodnutími vázán, přičemž výše uvedené usnesení nabylo právní moci a je formálně bezvadné, pak nelze akceptovat postup žalovaného, neboť správní orgán I. stupně pravomocně rozhodl o tom, že odpor byl podán včasné a toto rozhodnutí nebylo ke dnešnímu dni změněno nebo zrušeno. Obsahem Usnesení je vyjádření materiální skutečnosti, že žalobci nebyla doručena žádná výzva / oznámení o uložení jakékoliv poštovní zásilky u jakéhokoliv přepravce poštovních zásilek, tedy lhůta k podání odporu se započala počítat až od 17. 4. 2019, a odpor byl proto podán včasné.
14. Žalobce zdůraznil zejména, že v daném období pobýval na dovolené od 1. 4. do 14. 4. 2019 a v tomto období (a ani později), nebyla žalobci doručena žádná výzva / oznámení o uložení jakékoliv poštovní zásilky u jakéhokoliv přepravce poštovních zásilek, příkaz byl žalobci doručen až vhozením do schránky dne 17. 4. 2019. Jeho babička čestně prohlásila, že poštovní schránku denně kontrolovala a předmětná výzva se v poštovní schránce nenacházela. S tímto důkazem se žalovaný nijak nevyrovnal a ani se k němu nevyjádřil. I pokud by žalobce v daném období byl doma, tedy nikoliv na rodinné dovolené, je zcela očividné, že výzva nebyla vhozena do schránky a tedy i v takovém případě by se žalobce o příkazu dozvěděl až v okamžiku vhození písemnosti do jeho poštovní schránky.
15. Žalobce setrval na názoru, že postup žalovaného byl v rozporu s legitimním očekáváním žalobce, že bylo porušeno jeho ústavní právo na spravedlivý proces a to z důvodu nepředvídatelnosti rozhodnutí žalovaného. Podle žalobce byl ze strany správního orgánu I. stupně (dle názoru Žalovaného) uveden v omyl ohledně jeho práv a správní orgán by tak šikanózním způsobem zabránil tomu, aby se žalobce mohl proti jeho jednání účinně bránit. Správní orgán I. stupně svým usnesením fakticky vyhověl požadavku žalobce, aby v zahájeném správním řízení bylo pokračováno.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze projednal žalobu bez jednání, neboť obě procesní strany přes výzvu soudu nesdělily nesouhlas s takovým projednáním věci; podle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) je tedy jejich souhlas presumován. Městský soud nenařídil jednání ani z důvodu dokazování, neboť rozhodné skutečnosti vyplývají ze správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS). Městský soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (srov. § 87 odst. 1 s. ř. s.).
17. Městský soud ze správního spisu zjistil, že správní orgán I. stupně provedl kontrolu u společnosti Artemis NET, s.r.o., jejímž jednatelem je žalobce. Kontrolní zjištění jsou součástí spisového materiálu a jsou uvedena v protokolu o kontrole č. 1803-249-01/1K ze dne 2. 7. 2018. Správní orgán I. stupně rovněž provedl kontrolu u žalobce jakožto podnikající fyzické osoby, kontrolní zjištění jsou součástí spisového materiálu a jsou uvedena v protokolu o kontrole č. 1804-249-01/1K ze dne 27. 7. 2018. Žalobce proti

posledně uvedenému protokolu podal dne 24. 8. 2019 námitky, které zamítl správní orgán I. stupně dne 17. 9. 2018, pod č. j. ČTÚ-24 483/2018-635.

18. Správní orgán I. stupně dne 1. 4. 2019, pod č. j. ČTÚ1 830/2019-635/UrL vydal příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze dvou přestupků podle § 118 odst. 1 písm. b) a jednoho přestupku dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona o elektronických komunikacích. Dle přiloženého dokladu o doručení byl příkaz doručen žalobci fikcí dne 15. 4. 2019.
19. Žalobce podal proti příkazu dne 24. 4. 2019 odpor. Správní orgán I. stupně žalobci sdělil, že odpor byl doručen po uplynutí osmidenní lhůty k jeho podání, věc byla proto již pravomocně ukončena.
20. Žalobce dne 13. 5. 2019 požádal o prominutí zmeškání úkonu - podání odporu. Tuto žádost (ve zkratce) odůvodnil tím, že se o doručování zásilky s příkazem nedozvěděl – v období od 1. 4 do 14. 4. 2019 byl na dovolené, nebyla mu doručena ani zásilka a ani sdělení či výzva o tom, že zásilka byla uložena. Bez svého zavinění se nemohl tedy seznámit s příkazem.
21. Správní orgán I. stupně následně učinil dotaz u České pošty, s. p., který zásilku doručoval dotaz na okolnosti doručování zásilky. Česká pošta žalobci dne 11. 6. 2019 sdělila, že do domovní schránky adresáta byla vložena výzva k vyzvednutí uložené zásilky.
22. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 4. 6. 2019, č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/III. vyř. – UrL žádost o prominutí zmeškání úkonu zamítl, neboť dle jeho názoru úkon byl učiněn včas a tedy nenastaly objektivní důvody pro prominutí zmeškání úkonu. Správní orgán I. stupně shledal, že příkaz byl žalobci doručen dne 17. 4. 2019, lhůta pro podání odporu skončila 25. 4. 2019, odpor byl tedy dne 24. 4. 2019 podán včas.
23. Následně správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce dne 5. 6. 2019 o pokračování v řízení po podání odporu, poučil ho o jeho procesních právech, které byl žalobce oprávněn učinit do 19. 6. 2019 do 10:00 hodin. Usnesením ze dne 10. 6. 2019 byl žalobce vyzván, aby předložil úředně ověřenou kopii účetních dokladů prokazující finanční stav za poslední uzavřené finanční období. Žalobce tuto výzvu splnil ve dnech 25. 6. a 18. 7. 2018 předložením přiznání k dani z příjmů fyzických osob za kalendářní rok 2018.
24. Poté již jen správní orgán I. stupně vydal Rozhodnutí. Žalobce dne 6. 8. 2019 podal proti Rozhodnutí rozklad, v němž uplatnil několik okruhů věcných námitek: namítl nedostatek skutkových zjištění, porušení procesních pravidel při zjišťování skutkového stavu, dále měl za to, že nebylo prokázáno, že odpovědným za přestupek měl být žalobce, že byl nedostatečně vymezen skutek, že byl porušen zákaz dvojího trestání, že trest je nepřiměřený a že dostatečně nebyly zohledněny zásady pro ukládání trestů podle zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
25. Žalovaný o rozkladu rozhodl napadeným rozhodnutím.
26. Z vylíčených skutkových okolností vyplývá, že v projednávané věci je sporný procesní postup správních orgánů obou stupňů. Tj. konkrétně to, jaký vliv má na procesní vyústění věci skutečnost, že: **a)** žalobce podal odpor proti příkazu ze dne 1. 4. 2019 opožděně (po uplynutí lhůty k jeho podání), dále to, že **b)** správní orgán I. stupně přesto k žádosti žalobce shledal, že odpor opožděně podán nebyl, a proto pokračoval v řízení, přičemž **c)** žalovaný shledal tento názor správního orgánu I. stupně nesprávným, a proto je názoru, že **d)** Rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy z důvodu existence překážky věci rozhodnuté (pro nabytí právní moci příkazu ze dne 1. 4. 2019).

27. Městský soud se především ztotožnil se žalovaným v tom, že žalobce odpor podal skutečně opožděně. Jak již bylo výše konstatováno, zásilka s příkazem ze dne 1. 4. 2019 byla uložena k vyzvednutí 3. 4. 2019, tj. lhůta 10 dní k vyzvednutí zásilky podle § 24 odst. 1 správního řádu, uplynula žalobci dne 13. 4. 2019 a vzhledem k tomu, že poslední den této lhůty padl na den pracovního klidu, uplynula lhůta k vyzvednutí zásilky v pondělí dne 15. 4. 2019 /§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu/. Zásilka byla proto v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu doručena tento poslední den lhůty k vyzvednutí zásilky. Žalobce měl od tohoto dne podle § 150 odst. 3 správního řádu lhůtu 8 dní k podání odporu – lhůta počala běžet 16. 4. a skončila dne 23. 4. 2019. Odpor však byl podán dle dokladu o doručení do datové schránky správního orgánu I. stupně dne 24. 4. 2019, tj. o den později. Pokud jde o posouzení včasnosti podání odporu, potud by tedy názor žalovaného byl správný.
28. Přes uvedené však správní orgán I. stupně byl toho názoru, že odpor byl podán včas – tento názor vyslovil především v usnesení ze dne 4. 6. 2019 a potvrdil jej svým následným faktickým procesním postupem vůči žalobci, když pokračoval ve správním řízení po podání odporu a činil vůči žalobci další úkony – seznámil jej 5. 6. 2019 s právy účastníka řízení a vyzval jej k prokázání jeho finančního stavu. Správní orgán I. stupně poté vydal Rozhodnutí, aniž by pochyboval o včasnosti odporu.
29. Správní orgán I. stupně tedy skutečně postupoval procesně vadně, neboť jednak nesprávně vyhodnotil, že odpor podal žalobce včas a v návaznosti na to i věcně nesprávně rozhodl o žádosti žalobce o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu – pokud by totiž správně vyhodnotil, že odpor byl podán opožděně, mohl tuto opožděnost zhojit už jen pouze zhodnocením toho, zda ve včasném podání odporu žalobci bránila objektivní překážka - srov. § 41 odst. 4 správního řádu. Správní orgán I. stupně byl však toho názoru, že odpor byl podán včas, žalobce takto uvedl v omyl a i svým následným postupem poté jen potvrdil v žalobci přesvědčení, že řízení je vedeno v souladu s procesními předpisy, a že žalobce může v řízení náležitě hájit svá práva a uplatnit svou procesní obranu. Jinými slovy, žalobce činil své procesní úkony v návaznosti na procesní postup správního orgánu I. stupně, který nemohl u žalobce (podle názoru městského soudu oprávněně) vzbudit sebemenších pochyb o tom, že by nebylo řízení vedeno v souladu procesními pravidly.
30. Takto v řízení např. správní orgán I. stupně žalobce vyzval k prokázání finančního stavu, žalobce tuto výzvu splnil a předložil daňové přiznání k dani z příjmu za rok 2018. Pokud správní orgán I. stupně vydal Rozhodnutí, jímž rozhodl o vině žalobce, tj. v meritu věci, žalobce následně úměrně tomu podal rozklad, v němž věcně polemizoval s právními závěry správního orgánu I. stupně.
31. Jestliže poté žalovaný k procesní aktivitě žalobce, jenž se v rozkladu původně domáhal přehodnocení závěrů správního orgánu I. stupně, zrušil Rozhodnutí pro překážku věci rozhodnuté, aniž by rozklad žalobce a věc meritorně projednal a posoudil, jednal překvapivě. Zcela tímto postupem pominul, že již sám správní orgán I. stupně vůči žalobci postupoval procesně vadně tím, že nesprávně vyjasnil otázku včasnosti odporu a neposuzoval ani možnost prominutí zmeškaného úkonu – podání odporu. Žalovaný tak k rozkladu rozhodl v neprospěch žalobce, aniž by zohlednil, že tento procesní stav vyvolal svým vadným postupem správní orgán I. stupně, a aniž by žalovaný dal žalobci šanci se proti této změně procesní situace bránit.
32. Podle § 90 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu platí, že „[o]dvolaací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže

odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.“. Jde o pravidlo ovládající odvolací správní řízení obecně. „Nepochybně není možné zákonný znak „rozporu s právními předpisy“, obsažený v ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu, vyložit tak, že je naplněn při každé konstatované aplikační nesprávnosti, ale musí jít o jednoznačný a příkrý rozpor s jednoznačnými ustanoveními zákona neumožňujícími výkladovou volnost či nedávajícího prostor k uvážení (například uložení pokuty pod zákonnou sazbou)“ (srov. odst. 22 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, č. j. 2 Afs 67/2013 – 53). Lze poukázat i na závěry doktríny, která považuje za podstatu zmíněné zásady myšlenku, že v odvolacím řízení by odvolatel neměl být „sankcionován“ za to, že využil svého práva podat odvolání, a neměl by být v obavách, aby nakonec ještě nedopadl hůře. Tím se dotváří zásada legitimního očekávání a zákazu překvapivých rozhodnutí (viz k tomu Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D. Správní řád. Komentář. 1. vyd., Praha: C.H.Beck, 2015, s. 454 – 455).

33. Žalovaný nicméně výše konstatovaný postup přičetl k tíži žalobce a tím mu podle názoru městského soudu upřel právo na procesní obranu ve věci; to přestože žalobci účast ve správním řízení na I. instanci a jeho procesní práva původně upřeny nebyly. Žalovaný tedy prostým konstatováním, že Rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy pro existenci věci rozhodnuté opomenul, že tuto skutečnost dokonce opakovaně popřel správní orgán I. stupně a v řízení se žalobcem jednal, jako by příkaz byl zrušen.
34. Žalovaný takto tedy pominul a nerespektoval obecnou zásadu správního řízení - ochranu dobré víry a legitimního očekávání podle § 2 odst. 3 správního řádu a postupoval v rozporu i s ustanovením § 4 odst. 4 správního řádu, když neumožnil žalobci uplatnit jeho práva, přestože takovou procesní aktivitu žalobci umožnil svým vadným postupem správní orgán I. stupně.

V. Závěr a náklady řízení

35. V uvedeném postupu žalovaného městský soud shledal závažnou procesní vadu, pro kterou mu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
36. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. platí, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Žalovaný proto v dalším řízení bude vycházet z toho, že přestože byl odpor podán opožděně, procesní vadu následného řízení spočívající v nesprávném posouzení včasnosti odporu a tím i otázku zrušení příkazu způsobil správní orgán I. stupně a nelze ji přičítat k tíži žalobce. Žalovaný proto v dalším řízení meritorně projedná rozklad žalobce ze dne 6. 8. 2019 proti Rozhodnutí jakožto meritorního rozhodnutí ve věci.
37. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, má tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl.
38. Náhradu nákladů řízení představují pro žalobce soudní poplatek ve výši **3.000 Kč** za žalobu (ve věci návrhu na odkladný účinek žalobce procesně úspěšný nebyl). Dále žalobci náleží náhrada za odměnu zástupce za právní služby a jeho hotové výdaje. Městský soud přiznal žalobci náhradu za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby ve věci samé, replika) - po 3.100 Kč vše podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Mimosmluvní odměna tak celkově činí **9.300 Kč** (3 x 3100 Kč). Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů právní zástupkyně za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu – **900 Kč**. Protože právní zástupkyně žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, celková výše nákladů řízení žalobců tak činí částku vyšší o tuto daň – **2.142 Kč**. Celkově tak částka nákladů žalobkyně činí **15.342 Kč** (10.200 + 2.142 + 3.000 Kč). K výplatě nákladů k rukám zástupkyně žalobkyně stanovil poté městský soud přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 22. dubna 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.

předsedkyně senátu